

12911 / Snežka / Grecs Rok
 12912 / Brezno nad Meglicami / Bevc Jure
 12913 / Poključski veleskozenjc / Borko Špela
 12914 / Jamica v Grahovskem gozdu / Bevc Jure
 12915 / K-101 (Kanin) / Hreščak Matevž
 12916 / Lekšanova jama / Hreščak Matevž
 12917 / Čurka pri opazovalnici / Hreščak Matevž
 12918 / Udomica za žlebiči / Pišek Szillich Nina
 12919 / K-100 (Kanin) / Premate Ester, Kunaver Uroš
 12920 / Škednena jama / Škufca David
 12921 / Škraplja ob Romeu / Borko Špela
 12922 / P2 (Kanin) / Borko Špela

12923 / Ledena jama na Mesnovcu / Krajnc Tomaž
 12924 / Brezno pri Ledeni jami na Mesnovcu / Krajnc Tomaž
 12925 / Jama pri Novčkovi mlaki / Di Batista Matic
 12926 / Obcestni črv / Di Batista Matic
 12927 / Jama na vzhodnem pobočju Dedne gore / Di Batista Matic
 12928 / Jama pri Starih ogencah / Kunaver Uroš
 12929 / Jama pri Starem žlebu / Kunaver Uroš
 12930 / Oslovska ignoaroganca / Obu Jaroslav
 12931 / Duja jama / Rojšek Daniel

Teo Delić

IZJEMNE NAGRADE ZA IZJEMNE ČASE, NAGRADA VILJEMA PUTICKA 2017

Izbira nagrajencev za Nagrado Viljema Puticka je vsako leto nekaj novega in nenavadnega, saj se prispele prijave razlikujejo v marsičem. Prijavljeni izdelki se razlikujejo in tudi pritegnejo s svojo dolžino, globino, količino vloženega dela, kakovostjo dokumentacije itd. Zato je v veliko pomoč petčlanska komisija, ki poskrbi za objektivno in pravično izbiro zmagovalca. A ko se na razpis prijavita dve jami, vsaka globlja čez tisoč metrov, je tudi komisija v nezavidljivem položaju. Kako v takem primeru enim raziskovalcem povedati, da so boljši od drugih, pa čeprav je delo obojih vredno občudovanja? Opisani scenarij odgovarja izbiri za 13-to Nagrado Viljema Puticka, torej najbolj odmevnega odkritja slovenskega jamarstva v preteklem letu (2017). Na razpis sta se prijavili »le« dve jami:

- JD Danilo Remškar Ajdovščina z jamo Macola (Huevos – Jarak), kat. št. 10730 in
- JD Borovnica z jamo Brezno Hudi Vršič, kat. št. 6050.

Kot že rečeno sta oba prispevka izjemna in demonstrirata moč volje ter trdovratnega dela jamarskih skupin. Izjemnega pomena in hvale vredno je tudi dejstvo, da so si člani raziskovalnih ekip tudi medsebojno pomagali.

O jami Macola se je v reviji Jamar v preteklih letih pisalo že večkrat, ne škodi pa, če na kratko obnovimo. Jama se nahaja v neposredni bližini Jamarskega bivaka na Kaninu. Odkrita je bila leta 2012, kot za jajce velik vhod. V naslednjih letih je bila vztrajno širjena, a je vrlim jamarjem nadaljevala z nastavljanjem preprek k nadaljevanju. Tako so se raziskave zaključile na nekaj manj kot 500 m globine. V letu 2017 pa se je za odločilnega pokazal preboj v dvorano Expo ter, še bolj, v njeno nadaljevanje – brezno Čuk. S svojimi 448 m globine je to vsekakor eno globljih brezen na svetu. Dno Čuka, na globini 1002 m, predstavlja tudi najglobljo točko jame.

Brezno Hudi Vršič ima nekoliko daljšo zgodovino raziskovanja. Odkrili so ga tržaški jamarji leta 1990 in poimenovali Egidio. Slovenski jamarji so raziskovanje 620 m globokega brezna prevzeli v letu 2003. Tudi to jamo odlikuje izjemno veliko notranje brezno, in sicer 385 m globok Zlatorog. Preboj v stranskem oknu omenjenega brezna je bil odločilen za nadaljnja odkritja v jami. Za oknom je odkrivanje jame potekalo počasi, saj so zaradi številnih plezalskih detajlov, podorov in prečnic, raziskovalci vedno znova obtičali med 800 in 900 m globine. Nato pa je bilo s koncem preteklega leta, s prebojem v podzemeljski kanjon »Rombonke«, jamarjem dano tudi globinsko nadaljevanje. V nekajdnevnih odpravah so namerili nekaj manj kot 1 km rovov in z raziskovanjem zaključili na globini 1026 m, v še naprej nadaljujočem se kanjonu. Poligonska dolžina jame trenutno znaša 4525 m, poslednja merilna točka pa je le nekaj deset metrov oddaljena od delov Sistema Črnelškega brezna. S priključitvijo v omenjeni sistem bi Hudi Vršič postal peti vhod v sistem, dolžina sistema bi preseгла 17 km, njegova globina pa bi znašala približno 1400 m.

Neprijeten položaj, nastal ob prejetju 2 izjemnih prispevkov, je nato v sodelovanju s komisijo razrešil dolgoletni glavni sponzor nagrade, podjetje Treking šport d. o. o. V podjetju so, glede na precedenčni primer in veliko vloženega dela s strani obeh raziskovalnih ekip, vsakemu od prijaviteljev podelili 1000 eur nagrade. Torej je bila običajna vrednost nagrade letos podvojena. Za prispevek k nagradi pa se je zahvaliti tudi podjetju Kibuba d. o. o. in komisiji v sestavi Matjaž Milharčič (JD Luka Čeč Postojna), Mihael Rukše (JK Novo Mesto), Uroš Herlec (NTF, Oddelek za montanistiko) ter Bojan Otoničar in Franci Gabrovšek (oba IZRK Postojna). Spominska kipa Viljema Puticka, je tako kot vsako leto, izdelala Nataša Prestor.